

LA Q PERATIVA de l'ODÈON

El full informatiu que ens posa al dia de la situació de l'ODÈON

L'Odèon avança!!!

Tot seguit un breu resum del que s'ha anat fent per avançar en la rehabilitació de l'Odèon:

- 1. Membres de l'Associació** ens vam reunir amb els diferents partits que conformen el Ple de l'Ajuntament, per tal de fer un repàs de la situació, copsar com ho veien i intentar consensuar els passos a fer.
- 2. Reunió amb l'equip de govern** per tal de posar en comú tots els aspectes de la situació de l'Odèon: reforçar la Comissió de Seguiment de l'Odèon, situació jurídica (penal i administrativa), estat actual de l'estructura de l'edifici, opcions de finançament privat i públic ...
- 3. La visita inesperada** d'un tècnic d'Incasol interessant-se per l'estat de l'edifici abans de retornar un fons reservat per a la rehabilitació de l'Odèon.
- 4. Vam acompanyar al Regidor de Cultura** a la reunió amb el Director General de Promoció i Cooperació Cultural, Sr. Jordi Cabré. Aquesta Direcció General va ser la que va subvencionar la primera fase del procés de rehabilitació. Tot i que en aquell moment no hi havia prevista cap línia de subvenció, ens van assegurar que Canet seria el primer de la llista.
- 5. El Dr. Robert Brufau**, arquitecte, mestre d'arquitectes i especialista en temes d'estructures, va tornar a Canet de la mà de l'ACPO. Plegats, vam anar a la reunió amb l'Alcalde i altres membres de l'Equip de Govern. Posteriorment, vam acompanyar el Dr. Brufau i l'Alba Farré a la Plaça Colomer, vam visitar l'edifici i allà mateix es van anar anotant solucions que permetessin recuperar l'espai.

Continuarà ...

L'ACPO respon

Quines obres s'han realitzat fins ara i quin cost han tingut?

S'ha reformat l'edifici amb un cost de **1.200.000€** aproximadament. En el moment de l'accident s'estava reformat el darrer pilar. El pressupost total de la rehabilitació era de **3.800.000€**. En funció del moment en què les obres tornin a començar, el pressupost pot variar a l'alça o a la baixa.

Com es financien les obres?

L'**Ajuntament** de Canet ha de trobar recursos amb el suport de la **Generalitat** de Catalunya i la **Diputació** de Barcelona, així com veure de quina manera es poden recollir recursos privats.

Xavier Mas Gibert

President del Centre d'Estudis Canetencs

A peu de carrer

Per què creu que Canet necessita l'Odèon?

A Canet li fa falta l'Odèon perquè no tenim ni un sol equipament cultural, a banda del Centre Parroquial, naturalment, que és una cosa confessional i està molt bé pels senyors que combreguen amb aquesta ideologia, a més és una entitat privada.

Què ha de ser l'Odèon?

Primer hem de ser capaços de refer-lo, estic molt decebut, refer-lo és la clau perquè torni a tenir importàn-

cia cultural, estem parlant d'un equipament històric amb un gran pes cultural als anys 70 i 80 del segle passat. Els equipaments culturals haurien de ser una prioritat, però en aquest país mai ha estat així. Ara les administracions tenen l'excusa de la crisi econòmica, però en els anys de bonança les prioritats van ser unes altres, però la cultura no va ser mai una prioritat, pel que fa a Canet la cultura especialment mai ha estat prioritària.

Quins són els arguments pels que considera que l'Odèon és important?

L'Odèon per a mi és ideal per un poble com Canet, el que no pot ser és fer un teatre tan gran i ampul·lós com per exemple el teatre Clavé de Tordera perquè no hi ha qui l'ompli, a més hi ha un doble valor en el cas de l'Odèon: guanyem un equipament cultural molt necessari i salvem el centre històric de Canet, en aquest aspecte considero que l'Odèon és la pedra angular per millorar el centre històric. A més, salvem un edifici amb una càrrega històrica tremenda fet per les esquerres, estic convençut de que si l'edifici tingués un passat de dretes, ja estaria venut o bé rehabilitat.

La veu de la runa

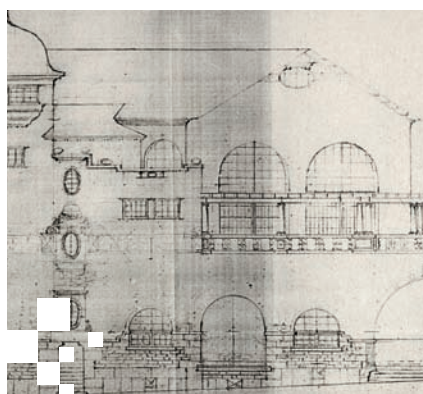
La cooperativa, de Rafel Masó

A inicis de 1919, la cooperativa *La Canetense* va comprar la masia de can Medir de les Escales, envoltada del seu hort, per aixecar-hi la nova seu social de l'entitat. La junta va decidir encarregar el projecte a l'arquitecte gironí Rafel Masó, el qual va presentar la proposta arquitectònica el febrer de 1920. Masó esbossà un edifici de grans dimensions fet amb materials tradicionals populars del país, que sintetitza en part l'estètica noucentista d'aquells anys.

L'arquitecte partia de l'inconvenient de tenir un terreny poligonal, amb sortida a tres carrers, i per tant, amb l'afegit obligat de bastir diferents façanes. Malgrat tot, emprà una caixa volumètrica quadrada i resol els problemes de morfologia irregular amb la prolongació, per la planta baixa, d'un porxo triangular que altrament dóna accés a la botiga de la cooperativa i el primer pis, es transforma en una gran terrassa.

Masó va plantejar dedicar tot el baix al desenvolupament de l'activitat comercial per als socis cooperativistes. Concep la idea amb una estructura doble d'arquejats i de columnes que mantenen un sostre de volta catalana i alhora permeten alleugerir de murs de càrrega la planta baixa. D'aquesta manera deixa fluir la llum zenital per tot arreu mitjançant les finestres en arc rodó que s'obren a la plaça Colomer. A banda de l'espai destinat a botiga, Masó també va projectar el magatzem, la bodega, el forn de pa i altres dependències auxiliars.

La planta superior de l'edifici es dedicà íntegrament al lleure; sala de ball, cafè

i teatre. Masó planteja l'entrada al primer pis amb una escala monumental, a l'extrem del carrer del Gram amb l'Abell. D'aire completament noucentista, projecta una porta d'entrada amb una llinda sinuosa i fa guanyar llum al recinte amb diferents obertures ovalades, típiques de les construccions més pures de Masó. L'arquitecte resol també l'estructura de la sala cafè amb un impressionant encavallament de fusta que sustentava tota la teulada i al mateix temps, insisteix en dotar de llum tota l'estança amb dos grans portes arquejades -que donen sortida a la llarga terrassa- i tot un con-

Carles Sàiz i Xiqués, historiador i docent

junt d'obertures quadrades i arquejades a banda i banda de l'edifici.

Malgrat que el projecte de Masó no es va arribar a realitzar en la seva totalitat, ni estructuralment ni pel que fa a la decoració, a la cooperativa s'hi enteneu la voluntat estètica que l'arquitecte volia atorgar als seus edificis. Masó, com a deixeble de grans arquitectes modernistes, va mostrar sempre un gran interès per les arts aplicades i a la cooperativa s'hi pot veure encara perfectament el tractament dels materials, de les formes i les textures. Masó no dubta a engalanar tota la planta baixa amb arrambadors de pedra granítica. Embelleix els arcs amb les típiques columnes estriades d'influència clàssica, fabricades pels Marcó de Quart d'Onyar amb fang negre i cuita de reducció. També alterna plafonats florals amb ceràmica vidriada llisa i nerviada de tons verdosos i ocres feta a La Garra de la Bisbal de l'Empordà.

En definitiva, la cooperativa *La Canetense* fou plantejada per Masó com un edifici ambiciós i complex, ric en formes i materials, que defuig fins i tot del noucentisme oficial d'Eugeni d'Ors per donar pas al llenguatge propi de l'arquitecte, modèlic. I dic modèlic perquè la cooperativa, com molts dels edificis que basteix Masó, pretén il·lustrar una nova manera de viure de la societat del moment. Al darrera de l'edifici de la cooperativa hi havia una funció comercial, és cert, però també d'activitat pedagògica i cultural. Aquesta és la grandesa i singularitat de l'edifici. I malgrat resti avui encara mig enrugat, a l'espera de la represa de les obres de rehabilitació, hem de procurar seguir mantenint ben viu aquell esperit cultural que sempre ha tingut aquesta construcció.

Si ens vols fer arribar els teus suggeriments, escrits, comentaris i opinions, escriu-nos a info@odeoncanet.org

A les fosques

Què busques?

Busco al Marín però deu haver tancat els ulls

